3) Указателни: о́нъ, о́въ, то́й, се́й или си́й.

4) Опредѣлено: са́мъ.

5) Притяжателни: мо́й, тво́й, сво́й, на́шь, ва́шь.

6) Въпросителни: кто́, ки́й, ко́й, чи́й, что́.

7) Неопредѣлителни: и́нъ, нѣ́кій, ки́йтисъ, ки́йтдо, нѣ́кто, нѣ́что, никто́, ничто́.

8) Относително: и́же.

§ 48. Мѣстоименія та: а́зъ, ти́, себе́, о́нъ, кто́, что́, нѣ́кто, нѣ́что, никто́, ничто́, ся съществителни, а сички тѣ други — прилагателни.

§49. Общи свойства имать мѣстоименія та: родъ, число, падежъ, лице и склоненіе.

Замѣч. а. Рода на нѣкои мѣстоименія отличаватся по окончаніе то, а на нѣкои по предметы тѣ, на които ся относятъ. Число то и падежи тѣ ся отличаватъ по окончаніе то.

б. Лица ся три: пѣрво, второ, и третьо; пѣрво лице е, кое то говори, второ —, къмъ което ся говори, а третьо, — за което ся говори,